

Sygn. akt II K 285/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2018r.

Sąd Rejonowy w Otwocku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Różańska

Protokolant: Marzena Kwiatek

przy udziale oskarżyciela posiłkowego – (...)z o.o

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2017r., 3 sierpnia 2017r., 10 sierpnia 2017r., 14 września 2017r., 26 października 2017r., 18 stycznia 2018r. i 1 lutego 2018r.

sprawy

P. U., syna D. i M. zd. P. ur. (...) R. ,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 23 do 25 lutego 2015 roku w O., woj. (...) dokonał włamania do pomieszczeń Poradni Laryngologicznej przy Przychodni (...) w O. ul. (...) poprzez wyważenie nieustalonym narzędziem ramy okna i zerwanie wertikali w wyniku czego powstały straty w wysokości 770 zł., a następnie kradzieży z wymienionych pomieszczeń leków i płynów w postaci glukozy, soli R., (...), T., D., L., C. , A., A., D., P., C., K. B., O., W., S., G., narzędzi laryngologicznych i przedmiotów takich jak rękawice, szpatułki drewniane i metalowe, wzierniki, kleszcze szczypce, ostrza chirurgiczne, czajnik elektryczny marki P., aparat telefoniczny, lampę laryngologiczną, torbę lekarską oraz pieczętę Poradni Laryngologicznej a także druków skierowań i zaświadczeń oraz recept łącznej wartości 1463,26 zł na szkodę Przychodni (...) w O.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

II. w okresie od 4 lutego 2015 r do 6 marca 2015 roku w nieustalonym miejscu przywłaszczył sobie dokumenty na nazwisko A. S. w postaci dowodu osobistego serii i nr (...), prawa jazdy nr (...) oraz legitymacji emeryta – rencisty nr (...),

tj. o czyn z art. 275 § 1 kk

orzeka:

Oskarżonego P. U. niewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I i II a/o i na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk koszty sądowe ponosi Skarb Państwa;

Sygn. akt II K 285/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W okresie od 23 do 25 lutego 2015 roku nieustalona osoba dokonała włamania do pomieszczeń Poradni Laryngologicznej przy Przychodni (...) w O. przy ulicy (...), poprzez wyważenie nieustalonym narzędziem ramy okna i zerwanie wertikali. Sprawca następnie dokonał kradzieży z wymienionych pomieszczeń leków i płynów w

postaci: glukozy, soli R., (...), T., D., L., C., A., A., D., P., C., K. B., O., W., S., G., narzędzi laryngologicznych i przedmiotów takich jak rękawice, szpatułki drewniane i metalowe, wzierniki, kleszcze szczypce, ostrza chirurgiczne, czajnik elektryczny marki P., aparat telefoniczny, lampę laryngologiczną, torbę lekarską oraz pieczętki, a także druków skierowań i zaświadczeń oraz recept. Łączna wartość strat na szkodę Przychodni (...) w O. za skradzione przedmioty wyniosła 1.463,26 złotych oraz 770 złotych za uszkodzenia powstałe w wyniku włamania.

W dniu 06 marca 2015 roku P. U. udał się za teren Przychodni (...) w O. przy ulicy (...), w okolice tzw. murku w lesie, celem poszukiwania szklanych butelek na skup. Na miejscu za metalowymi garażami znalazł w torbach: pieczętkę Poradni Laryngologicznej, pieczętkę Poradni Otolaryngologicznej Dziecięcej, druki skierowania do szpitala, druki skierowania do poradni specjalistycznej, druki zaopatrzenia na wyroby medyczne, druki recept, bloczek recept, zaświadczenia lekarskie, książki: „(...)”, „(...)” oraz (...), szklaną butelkę z napisem (...), sprawy z napisem (...), butelkę z napisem (...), butelkę z napisem (...), 3 sztuki ampułek z napisem (...), 12 sztuk metalowych stożków różnej wielkości, 31 sztuk metalowych szpatulek, 8 sztuk metalowych szczypiec, 2 sztuki metalowych szczypiec zapakowanych foliowo, 11 sztuk zapakowanych metalowych stożków, 9 sztuk zapakowanych drewnianych patyczków, 7 sztuk małych lusterek z metalową rączką, 5 sztuk metalowych szpikulców maść L. J., pieczętki z napisem (...), wodę utlenioną, butelkę z napisem (...), opakowanie z napisem „Ostrza chirurgiczne”, 2 sztuki pudełek z napisem (...), 2 sztuki markerów z napisem (...), maść z napisem (...), opakowanie z napisem (...), pojemnik koloru czerwonego z zawartością spinaczy, 1 opakowanie zszywek, opakowanie z napisem (...), pudełko z napisem (...) z ampułkami, 2 listki proszków z napisem (...), podarte opakowanie na rękawiczki z napisem „(...)” z 4 sztukami rękawic. Były to przedmioty skradzione w okresie od 23 do 25 lutego 2015 roku z pomieszczeń Poradni Laryngologicznej. P. U. zabrał w/w przedmioty ze sobą. Kiedy szedł ulicą (...) został zatrzymany do kontroli przez Policję. Funkcjonariusze ujawnili przy mężczyźnie w/w przedmioty. Mężczyzna wskazał garaż, przy którym znalazł przedmioty. Przy garażu policjanci ujawnili 5 litrowy plastikowy pojemnik z cieczą z etykietą „(...)”. Pochodził on także z kradzieży z włamaniem do poradni.

Pod koniec lutego lub na początku marca 2015 roku z mieszkania A. S. przy ulicy (...) w W., skradziona została jej torebka z zawartością dokumentów w postaci: dowodu osobistego seria i nr (...), prawa jazdy nr (...), legitymacji emeryta – rencisty nr (...) oraz pieniędzy w kwocie około 100 złotych. Na początku marca 2015 roku dokumenty A. S., w śmietniku na jednej ze stacji PKP pomiędzy O. a W. znalazł P. U.. Zabrał te dokumenty chcąc je oddać za tzw. znaleźne. Dokumenty te w dniu 6 marca 2015 roku – około 2 dni po tym jak zostały one znalezione- funkcjonariusze Policji ujawnili je przy P. U., kiedy ten został zatrzymany do kontroli.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

wyjaśnienia oskarżonego P. U. (k. 42-44, k. 342-343, k. 348-349), zeznania świadka B. J. (k. 2-3v, k. 264), zeznania świadka A. S. (k. 65, k. 244-245), oraz dokumenty w postaci: protokołu oględzin miejsca włamania (k. 5-7), protokołu przeszukania pomieszczeń u Ł. K. (k. 18-19), protokołu oględzin miejsca ujawnienia przedmiotów (k. 24-25), protokołu przeszukania osoby P. U. (k. 26-31), pisma z Przychodni (...) w O. (k. 39), karty karnej (k. 51-52, k. 218-219, k. 299-300), pokwitowania odbioru (k. 56), odpisów wyroków (k. 62, k. 70, k. 71), kserokopii historii choroby (k. 73-129), opinii sądowo - psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego (k. 202), pisma z (...) Centrum (...) w O. (k. 295, k. 298), opinii biegłego rzeczoznawcy (k. 314-328), historii choroby oskarżonego z (...) w O. (k. 346-347).

Oskarżony P. U. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wyjaśnił, iż jest osobą bezrobotną i zajmuje się zbieractwem. Oskarżony zaznaczył, że nie dokonał włamania do przychodni, a te rzeczy znalazł. Z kolei odnośnie czynu opisanego w punkcie II wyroku, oskarżony wyjaśnił, iż dokumenty znalazł dwa dni przed zatrzymaniem do w tej sprawie, gdzieś pomiędzy W. a O.. Stwierdził, że nie przywłaszczył tych dokumentów, chciał je oddać za jakieś znaleźne, ale nie kontaktował się z osobą z dokumentów, bo nie było żadnego numeru telefonu.

Przed Sądem oskarżony wyjaśnił, że dokumenty na nazwisko A. S. znalazł gdzieś między F. a W., w śmietniku na stacji. One były wyrzucone. Nie wiedział co z nimi zrobić. Liczył na jakieś znaleźne, chciał je oddać. Oskarżony wyjaśnił, iż w tamtym czasie dowiedział się o swojej chorobie, stracił sens życia, trochę się stoczył, natomiast w tej chwili regularnie przyjmuje leki, żyje normalnie. Wtedy zbierał rzeczy po śmietnikach, m.in. butelki, złom. Oskarżony dodał, że od

włamania do poradni do czasu znalezienia przez niego tych rzeczy minęły 2 tygodnie. Stwierdził, że nie chodził z tymi rzeczami tyle czasu.

W powyższym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje.

Wydany przez Sąd wyrok został poprzedzony wnikliwą analizą całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. Przeprowadzone na rozprawie dowody zostały poddane swobodnej ocenie uwzględniającej zasady logicznego myślenia, wiedzę oraz wskazania doświadczenia życiowego.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego P. U.. Wyjaśnienia te są spójne, konsekwentne i logiczne. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, iż trudno zakładać żeby przez dwa tygodnie od dokonanej kradzieży chodził ze skradzionymi przedmiotami, szczególnie w jego przypadku – gdzie „utrzymywał się” ze sprzedaży butelek i metali, są w pełni logiczne. Wyjaśnienia oskarżonego Sąd poczytał za jasne i szczere. Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie dostarczyło dowodów przeczących wersji wydarzeń przedstawionej przez oskarżonego. Protokół oględzin miejsca ujawnienia przedmiotów pochodzących z przestępstwa (k.24-25) uwiarygodnia wersję oskarżonego o znalezieniu przedmiotów, które pochodziły z kradzieży z włamaniem do poradni. W odniesieniu do wyjaśnień dotyczących dokumentów również brak jest dowodów podważających relację P. U.. Twierdził on bowiem, iż dwa dni przed zatrzymaniem znalazł dokumenty, a to uwiarygodnia twierdzenie, że chciał je oddać za znaleźne. Brak jest zatem jakichkolwiek powodów, by kwestionować wiarygodność wyjaśnień oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego są zgodne ze wskazaniami wiedzy czy doświadczenia życiowego. Nie można im też odmówić logiki. Osoby trudniące się zbieraniem rzeczy znajdują różne przedmioty.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania świadka B. J.. Są one bowiem spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek dokładnie opisała w jaki sposób odkryto, iż doszło do kradzieży z włamaniem oraz co zostało zniszczone i skradzione. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka, szczególnie wobec faktu, iż znajdują one potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym, przede wszystkim w dokumentach w postaci protokołu oględzin miejsca włamania.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał także zeznania świadka A. S.. Świadek zeznając przed Sądem z uwagi na problemy z pamięcią, nie pamiętała szczegółów dotyczących kradzieży jej torebki, jednak potwierdziła zeznania składane w postępowaniu przygotowawczym. Zeznania świadka są spójne i jasne, brak jest jakichkolwiek powodów by je podważać.

Za wiarygodne Sąd uznał opinię sądowno – psychiatryczną dotyczącą oskarżonego oraz opinię biegłego rzeczoznawcy. Wszystkie w/w opinie biegłych są w ocenie Sądu rzetelne i spójne z wiarygodnym materiałem dowodowym. Zaznaczyć należy, iż opinie są nadto jasne i pełne, należycie umotywowane, sporządzone w oparciu o teoretyczną wiedzę, jak i doświadczenie zawodowe biegłych.

Sąd uznał za w pełni wiarygodną również dokumentację zgromadzoną w aktach sprawy. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności ani autentyczności, a w połączeniu z pozostałym, uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym, dokumenty te pozwalają na odtworzenie rzeczywistego i pełnego obrazu zdarzeń.

P. U. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 23 do 25 lutego 2015 roku w O., woj. (...) dokonał włamania do pomieszczeń Poradni Laryngologicznej przy Przychodni (...) w O. ul. (...) poprzez wyważenie nieustalonym narzędziem ramy okna i zerwanie wertikali w wyniku czego powstały straty w wysokości 770 zł., a następnie kradzieży z wymienionych pomieszczeń leków i płynów w postaci glukozy, soli R., (...), T., D., L., C. , A., A., D., P., C., K. B., O., W., S., G., narzędzi laryngologicznych i przedmiotów takich jak rękawice, szpatułki drewniane i metalowe, wzierniki, kleszcze szczypce, ostrza chirurgiczne, czajnik elektryczny marki P., aparat telefoniczny, lampę laryngologiczną, torbę lekarską oraz pieczętkę Poradni

Laryngologicznej a także druków skierowań i zaświadczeń oraz recept łącznej wartości 1463,26 zł na szkodę Przychodni (...) w O., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

II. w okresie od 4 lutego 2015 r. do 6 marca 2015 roku w nieustalonym miejscu przywłaszczył sobie dokumenty na nazwisko A. S. w postaci dowodu osobistego serii i nr (...), prawa jazdy nr (...) oraz legitymacji emeryta – rencisty nr (...), tj. o czyn z art. 275 § 1 k.k.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do czynu opisanego w punkcie I wyroku, należy wskazać, iż czyn z art. 279 § 1 k.k. popełnia ten, kto kradnie z włamaniem. W niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów na to, aby to oskarżony P. U. dokonał włamania i kradzieży z pomieszczeń Poradni Laryngologicznej przy Przychodni (...) w O. przy ulicy (...). Nikt nie widział sprawcy włamania, na miejscu zdarzenia brak było jakichkolwiek śladów wskazujących na to, aby sprawcą był P. U.. Z oczywistych powodów z faktu odnalezienia u oskarżonego przedmiotów pochodzących z przestępstwa nie można wnioskować o sprawstwie oskarżonego w zakresie czynu z art. 279 § 1 k.k. Owszem świadek B. J. zeznała, iż zna oskarżonego, bywał w przychodni, kojarzyła go ponieważ był pacjentem nieubezpieczonym. Okoliczność, że bywał w przeszłości na miejscu zdarzenia, czy przechadzał się po terenie na którym położona jest przychodnia nie może przesądzać o winie oskarżonego. Oskarżony przyznał, że korzystał z pomocy lekarskiej przychodni, potwierdziła to dokumentacja medyczna dołączona do akt sprawy przez oskarżonego.

Nie ulega jednocześnie wątpliwości, iż w dniu 6 marca 2015 roku P. U. miał przy sobie część ze skradzionych rzeczy. W tym zakresie Sąd, jak opisano powyżej dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, iż rzeczy te znalazł w pobliżu przychodni. Sąd orzekając w sprawie rozważał możliwość zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu na czyn z art. 291 § 1 k.k. lub art. 284 § 3 k.k, bądź z uwagi na wartość mienia – na czyn z art. 119 § 1 kw, o czym uprzedził strony na rozprawie. W ocenie Sądu dokonanie takiej modyfikacji niezależnie czy Sąd przypisałby przywłaszczenie (przestępstwo – wykroczenie) czy paserstwo byłoby wyjściem poza granice oskarżenia. Sąd podziela stanowisko zaprezentowane w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2017 r. sygn. II KK 162/17. Sąd Najwyższy stwierdził w tym orzeczeniu, iż wyznaczanie ram procesu skargą uprawnionego oskarżyciela nie może być dowolne i abstrahować w zupełności od realiów prawa materialnego. Jeżeli w toku postępowania przygotowawczego materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że do zachowania kwalifikowanego jako zabór mienia w celu przywłaszczenia doszło i konstruowany jest w tym kierunku akt oskarżenia, oznacza to, że oskarżyciel dostrzega i domaga się ukarania za określoną kategorię zachowań. Dopuszczalne jest wtedy na etapie jurysdykcyjnym zmodyfikowanie opisu czynu bazującego na zdarzeniu historycznym wyznaczonym ramami znamienia "zabiera" w kierunku np. typów zmodyfikowanych.

W przypadku modyfikacji miejsca czynu, czasu czynu, przedmiotu wykonawczego lub ustawowych znamion czynu wyłącza się przyjęcie tożsamości czynu zarzucanego z tym, który jawi się jako dokonany z uwagi na materiał dowodowy uzyskany w toku procesu (M. Cieślak, Polska procedura karna. Podstawowe założenia teoretyczne, w serii Dzieła wybrane pod redakcją S. Watlosia, t. II, Kraków 2011 s. 245).

Dokonując ewentualnej zmiany opisu przypisanego P. U. czynu zabronionego doszłoby nie tylko do zmiany czasu, miejsca ale także należałoby odmiennie określić sposób wejścia w posiadanie rzeczy pochodzącej z czynu zabronionego. Modyfikacje powyższe doprowadziłyby do określenia zupełnie innego zdarzenia faktycznego, w którego ramach doszło do uzyskania takiego posiadania. Przywłaszczenie znalezionej rzeczy, które pochodziło z kradzieży z włamaniem, miało miejsce już jakiś czas po tej kradzieży i w okolicznościach nie mających nic wspólnego z opisem i podstawą faktyczną czynu zarzucanego jako kradzież z włamaniem.

Kategorycznie także wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 września 2014 r., II KK 234/14, LEX nr 1511136, gdzie podkreślił, że "zachowanie opisane w skardze uprawnionego oskarżyciela, jako podjęcie czynności przełamania w określony sposób zabezpieczeń mienia, a następnie jego zaboru (poprzez podjęcie konkretnych aktywności, w konkretnym miejscu i czasie) w celu przywłaszczenia i zakwalifikowane z art. 279 k.k., nie może być następnie uznane w toku postępowania sądowego za przestępstwo paserstwa z art. 291 k.k., gdyż nie może ono odpowiadać kategorii zachowań opisanych przez ten przepis."

Mając na uwadze powyższe Sąd uniewinnił oskarżonego P. U. od popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k.

Odnosząc się do czynu zabronionego z art. 275 § 1 kk zarzucanego oskarżonemu, Sąd uznał, iż zebrane dowody nie wskazują jednoznacznie, iż oskarżony wypełnił swoim zachowaniem wszystkie znamiona czynu tj. znamiona strony podmiotowej. Przepięstwo z art. 275 ma charakter umyślny. W zakresie przywłaszczenia dokumentu stwierdzającego tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe jest to przestęstwo kierunkowe i może zostać popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim (por. wyrok SA w Łodzi z 5.11.2013 r., II AKa 198/13, LEX nr 1439170; wyrok SA w Szczecinie z 12.11.2015 r., II AKa 171/15, LEX nr 1950662; M. Żelichowski [w:] Kodeks karny..., red. M. Królikowski, R. Zawłocki, s. 494). Zatem P. U. zabierając ze śmietnika dokumenty na nazwisko A. S. musiałby chcieć przywłaszczyć te dokumenty. Z wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego wynika, iż zabrał on te dokumenty licząc na to, że jak je odda dostanie znaleźne. Oskarżony odnalazł te dokumenty około dwa dni przed zatrzymaniem. Zatem jest to krótki okres i nie świadczy, iż oskarżony działał w celu przywłaszczenia. W zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika chęć oskarżonego potraktowania tych dokumentów jako swojej własności. Przywłaszczenie dokumentu następuje z chwilą, gdy sprawca tego przestęstwa traktuje go jak własny dokument.

Wobec powyższego Sąd uniewinnił oskarżonego P. U. od popełnienia zarzucanego mu w punkcie II czynu z art. 275 § 1 k.k.

Sąd kosztami postępowania zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. obciążył Skarb Państwa.